

Bisværm

Sværmning er biernes måde at formere sig på under naturlige forhold. I moderne biavl er sværmning en uønsket egenskab, da en bifamilie, som går i sværmtilstand og sværmer, stopper med at indsamle nektar. Den tilbageblevne bifamilie er svækket og vil normalt ikke producere honning af betydning resten af den sæson.

Moderne avl og biavlens indgreb i bifamilien gør at sværmning kan kontrolleres og hindres af biavlerne. Alligevel er der årligt mange sværme.

Under naturlige forhold vil en sværm forlade bistadet og finde et nyt bo. Sværmens størrelse vil svare til ca. halvdelen af antallet af bier, som befinder sig i bistadet. Det er den gamle dronning, der følger sværmen, mens en ny uparret dronning bliver tilbage i bistadet.

Bisværm har slået sig ned i et træ.

Sværmen vil under normale forhold sætte sig på et udhæng i kort afstand fra dens oprindelige bo. Her vil den sidde lige fra nogle timer til flere dage, mens sværmens spejderbier afsøger det nærmeste område for passende steder. Rekrutteringen af spejderbier finder sted på overfladen af sværmen. Først når der er en generel enighed blandt spejderbierne for det nye sted, vil sværmen flyve til det nye hjem. Flere faktorer påvirker valget af det nye hjem, såsom volumen, det nye bo, højden over jorden, om det er et tørt eller fugtigt sted og endda hvilken placering og retning flyveåbningen har.

Biavlere vil oftest være villige til at hente en bisværm. Især hvis sværmen lige har sat sig i f.eks. et træ. Så er den forholdsvis nem at tage med. Er der derimod tale om etablerede bisværme, som har siddet i længere tid eller som sidder i murværk, under udhæng osv. kan det for biavleren være yderst vanskelig at komme til sværmen og der vil være tale om større indgreb.

Biavlere indfanger en bisværm. Foto Steen Knudsen.